

Περίληψη Εκδήλωσης

ΕΧΕΙ ΜΕΛΛΟΝ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ;

Σύμφωνα με την Μαρξιστική ανάλυση «της θεωρίας του Διαλεκτικού Υλισμού», η φύση εξελίσσεται μέσα από μια σειρά διαλεκτικών συγκρούσεων. Αυτός ο φυσικός νόμος απαντάται απόλυτα, κατά τον Μαρξ, και στην κοινωνική ζωή. Έτσι οι κοινωνικές συγκρούσεις μεταξύ των τάξεων θα επιφέρει νομοτελειακά την επικράτηση της εργατικής τάξης και τη δημιουργία μιας αταξικής κοινωνίας που θα είναι η βάση για να ζουν οι άνθρωποι ευτυχισμένοι και ελεύθεροι.

Ο Μαξ Βέμπερ θεώρησε την ταύτιση των φυσικών νόμων με τους κοινωνικούς ως αυθαίρετες γενικεύσεις.

Η τελοκρατική θεωρία του Μαρξ θέτει «Τελικό Σκοπό» και παράλληλα την επίτευξη του ως «Ιερή Αποστολή», από ένα σύνολο που πρέπει να ομογενοποιηθεί συνειδησιακά και να οδηγηθεί ενωμένο προς τον σκοπό αυτό.

Πως όμως επιτυγχάνεται αυτό;

Ο αποτελεσματικότερος τρόπος είναι η ύπαρξη εχθρού. Και αν δεν υπάρχει πρέπει να τον εφεύρουμε.

Αυτό ο εχθρός είναι ο Νεοφιλελευθερισμός.

Αλλά τι είναι αυτός ο μπαμπούλας ο Νεοφιλελευθερισμός;

Ο Νεοφιλελευθερισμός:

1. Δεν πιστεύει στο «ατομισμό», αλλά στο «άτομο». Δεν πυροδοτεί τον εγωισμό, αλλά την «έκφραση του Είμαι».
2. Δεν υποστηρίζει τους «πλούσιους», αλλά τις «ευκαιρίες πλουτισμού».
3. Δεν επιδιώκει μια κοινωνία «χωρίς πλούσιους», αλλά στοχεύει σε μια κοινωνία «χωρίς φτωχούς»
4. Δεν δέχεται την «πάλη των τάξεων», αλλά την «συνύπαρξη» τους, εναρμονίζοντας κοινούς σκοπούς προς μεγιστοποίηση των εισοδημάτων τους
5. Δεν δέχεται την «κοινωνική εξίσωση», αλλά την «κοινωνική διάκριση»
6. Δεν επιθυμεί να δημιουργήσει κανένα «τύπου ανθρώπου», αλλά προάγει το «σεβασμό στο διαφορετικό».
7. Στη ανεύθικτη «θεωρία της ισότητας», προβάλλει την ισονομία και την «ισότητα ευκαιριών»

8.Απέναντι στην «συλλογικότητα της προσπάθειας», προβάλλει τον «ανταγωνισμό με κανόνες», αντιγράφοντας στην ουσία ,την ίδια την φύση του ανθρώπου

9.Στην «καθοδήγηση» ,του ιεραρχικά επικεφαλής του κομματικού συνόλου, αντιπαραθέτει την «αλληλεπίδραση» των ατόμων ,χωρίς προκαθορισμένη έκβαση

10.Στην προβολή της «συλλογικής συνείδησης» , αντιπαραβάλεται η «ελευθερία της συνείδησης».

Αυτό που προσδιορίζει μια οικονομία πόσο φιλελεύθερη είναι ή πόσο σοσιαλιστική, είναι ο ρόλος του κράτους στην οικονομική δραστηριότητα. Το παρακάτω πινακάκι είναι από το βιβλίο του Ανδρέα Ανδριανόπουλου «Νεοφιλελευθερισμός για αρχάριους», και είναι πολύ διαφωτιστικό.